

wad kuus wilja ja peälegi wälja, sadik siis, kui härjapea järrel mahhatehhakse. Urwa nüüd järrel, kas ükski willi, ni kassina Ma peält, sedda kasso wäljateeb! Kus neid rohkeste maas peetakse, seal aiab rahwas, kassinalgi aastal, toidoga läbbi, sest nemmad on leiwa jätkuks innimestele, ja surusleks keige seltsi lojustele, ja peälegi kasswab igga willi joudfaste nende järrel.

Sest siis kül selgeste tunnukse, et põllo prufimist meie päiwil targeminne toimetakse, kui enne muiste; agga tõssi on ka, et kui tahhab sest täit kasso sada, siis peab öiete täie arroga peäle hakama, ja ei pea mitte Roppikaid finni piddama, kui nendega woib rublasid wäljatenida. Monni aasta on meie maal sesuggune, et härjapea seme ei tahha siggida, siis ei pea mitte kullutust kartma, waid peab sedda ostma, olgo ehk hind kallis kül, sest ta toob paljo suremat kasso sisse, kui ostminne kullutab. Nenda ei woi ka mitte sedda rahha kinnipiddada, mis kipsi-kiwwi eest maksetakse, sest ilma sedda härjapead ei kassa. Sel kiwwitolmul on immelinne rammo sees. Selle wiljale, mis essite orrakses kasswab, rohho modi, ei te temma middagid abbi; agga sellele mis lehte kannab, nenda kui hernerd, leätsed, härjapead ja teised, teeb ta kaheworra joudo tahha. Sedda möda, kui sa tahhad sedda kipsi-kiwwi prufida, pead sa tedda nou pärrast mahha külwama: tahhad sa härjapeast heina sada, siis wiska rohke käega, nenda et wakkama Ma peäle wak kipsi-jahho tulles; tahhad sa semet wötta, siis külwa sedda tolmo kassinaminne, et mitte keif rammo wartesse ei jä. Nenda ka hernerdele ja leätstele ärra ripputa ennam kui pole jao kipsi peäle, kui hakkawad maast ülles aianta — polest wakkast, wakkama Ma peäle, on kül — panned sa ennam, siis saad sa wärska kül, agga ei mitte wilja. —

Kui lahja Ma peäle härjapaid külwatakse, siis woib semet kohhe kipsi-tolmoga seggada, se panneb neid kermeste kasswama ja kowwaste juurduma; agga teisel aastal tulles siiski jälle kipsi-jahho peäle wisata, kui hakkawad Ma seest üllestärkama. Ärra ka põlleta kipsi kiwwi, enne kui hakkad tedda peneks tagguma; sest tulli aiab weawli-rammo temmast wälja, ja siis ei olle temmast ühtegi kasso, waid ööldakse tedda surnuks põlletud ollewad.

Põldusid jäotakse meie päiwil mitmel wisil ja mitme jäusse. Kui tahhaksin sedda keif üllesarwada, siis peaksin sure ramato täis kirjotama. Iggaüks peab sedda jäotust sedda möda wäljaarwama, kui temma põllo-Ma lodud wiis on, ja kuidas temma tõ joud annab. Ma-rahwas woiwad ka omma moisawannematte ja õppetajatte käest nou küsida, misuggune põllo jäotaminne nende kohta keige parrajaks tulles. — Agga kus on kassinad maad ja rohke tõ-joud, seal ehk woiks sesinnane wiis keigesuremat kasso sata: Te ommast pollust nelli j ä g g o, ja prugi sedda wisi:

1 aastal, te kartuhwliid peäle ja anna rohkeste sõnniko rammo.

2 aastal, külwa odre ehk muud suwvi-wilja peäle, ja selle sisse härjapaid.

3 aastal, anna härjapeale kipsi, nida aegfaste mahha, kui täies kassus on. Siis künna ülles ja te süggise ruffid peäle. Sel ei olle sõnnikut tarwis, härjapea rammust saab kül.

4 aastal on ruffid peäl ja kassawad tuggewaste.

Sedda wisi ei olle ühtegi kassa tarwis, waid keif maad kannawad igga aasta wilja ehk heina. Agga selle tõ-joud kassin on, se ei woi sedda seadust ettewötta, muido temma ei ullata omma tõga ei külgi kaugele.